Автобіографічні мотиви у вірші-притчі Ліни Костенко «Кольорові миші». Твір 7 клас

Писати вірші Ліна Костенко почала рано. У циклі творів «Пам’яті безсмертна діорама» поетеса згадувала:

Мій перший вірш написаний в окопі,

на тій сипкій од вибухів стіні,

коли згубило зорі в гороскопі

моє дитинство, вбите на війні.

Їй би ще треба було гратися «в піджмурки і в класи, в казки літать на крилах палітур», а вона серед пожеж, що, мов лава розливалися по землі, записувала перші недитячі враження про кривавий світ і обвуглену зорю. З того раннього першого вірша і протягом усього життя Ліна Костенко пише тільки про те, що пережила й передумала сама, що вразило її і не дало змоги мовчати.

Свій талант і неординарність Ліна Костенко виявляла з дитинства. Вона була не схожою на інших, а яскраві особистості завжди привертають увагу. Одні захоплюються талановитими людьми, інші заздрять, а декому вони просто заважають жити, бо на їхньому тлі сірі людці мають непривабливий вигляд. Обдаровані особистості роблять життя яскравішим, наповнюють його кольорами. Саме про таку талановиту й неординарну дівчинку Ліна Костенко пише у вірші-притчі «Кольорові миші».

Сусід подав у суд позов на десятилітню Анну і звинуватив її в чаклунстві, адже дівчинка вміла перетворювати сухе опале листя на кольорових мишей. Його діти перестали гратися в цяцьки. «Вночі їм сняться миші кольорові. Од тих мишей немає нам життя», — бідкається стурбований тато, бо сам прожив сіре життя і хоче, щоб його син і доньки жили так само. Він забув своє дитинство, не пам’ятає фантазій і мрій, що наповнюють дитячий світ, а дівчинка-сусідка нагадала, що життя може бути яскравим, кольоровим, привабливим. Не дівчинки, не її кольорових мишей злякався дорослий чоловік, а того, що його діти захочуть іншого життя.

На своєму життєвому шляху Ліні Костенко не раз зустрічалися люди, які хотіли перекроїти її характер, підігнати його під загальноприйняті стандарти, але поетеса вистояла, не відмовилася від своєї дитячої мрії зробити світ кращим.